

وحیدعظیم‌نیا

دبیر گروه اقتصاد

توسعه اقتصادی یک کشور به‌طور قابل توجهی به پیشرفت و بهبود زیرساخت‌های آن وابسته است. در سال‌های اخیر، شاهد حجم عظیمی از پروژه‌های زیربنایی و کلان‌نیمه‌تمام در ایران بوده‌ایم که چالش‌های بزرگی بر سر راه توسعه پایدار کشور ایجاد کرده‌اند. این پروژه‌ها که قرار بوده است سکویی برای پیشرفت و توسعه اقتصادی باشند به دلیل محدودیت‌ها و مشکلات تأمین مالی، نتوانسته‌اند نقش خود را به‌طور کامل ایفا کنند. در صفحه پیش‌رو به بررسی یک الگوی نوآورانه در چارچوب شرک‌ت‌های عمومی – خصوصی (PPP) پرداخته‌ایم که با نام «مدل سهام عام پروژه» شناخته می‌شود. این الگو تلاش می‌کند تا معایب موجود در روش‌های سنتی PPP را برطرف سازد و از طریق تضمین سودآوری و مشارکت پیمانکاران در بهره‌برداری به افزایش صرفه‌جویی اقتصادی و کارایی پروژه‌ها بپردازد.

از مشارکت خرد تا جهش تولید نگاهی به مدل‌های نوین تأمین مالی

مدل تأمین مالی شرکت سهام عام پروژه با بهره‌گیری از سهام ممتاز سودی که کف سود بانکی را برای سرمایه‌گذاران خرد تضمین می‌کند، اطمینان لازم برای جلب مشارکت‌های عمومی را فراهم می‌آورد. این مدل به افراد عسادی اجازه می‌دهد تا با سرمایه‌های اندک در پروژه‌های بزرگ و سودآور سرمایه‌گذاری کنند؛ تضمین کف سود بانکی ریسک سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد و اطمینان بیشتری به سرمایه‌گذاران می‌بخشد؛ با توزیع سود بین سهامداران خرد، این مدل پسه کاهش شکاف طبقاتی و توزیع عادلانه‌تر ثروت کمک می‌کند و در نهایت اثر خالص در مدعیان ریسک سرمایه‌گذاری را کاهش اقتصادی و توسعه‌ملی از نتایج این طرح خواهد بود. ■■■

در شرایط کنونی، یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها در اقتصاد کشور عدم وجود بستر مناسب برای جذب مشارکت‌های خرد و هدایت این سرمایه‌ها به سمت فعالیت‌های مولد است. این نبود زمینه‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری، مفع بزرگی در مسیر دستیابی به رشد و شکوفایی اقتصادی کشور به‌شمار می‌رود. علل مختلفی برای عدم مشارکت مردمی در پروژه‌های عمرانی وجود دارد که می‌توان به کم‌جذابیتی این سرمایه‌گذاری‌ها، امنیت بیشتر و کم ریسکی خردشاره کرد. این عوامل نه تنها موجب سرکوب روحیه کارآفرینی در جامعه می‌شوند بلکه از بهره‌برداری کامل از پتانسیل‌های اقتصادی نیز جلوگیری می‌کنند.

برای غلبه بر این موانع و تقویت مشارکت عمومی در پروژه‌های عمرانی، ضروری است که بسترهای مناسب‌تری برای جذب سرمایه‌های خرد ایجاد شود. این امر نیازمند بهره‌گیری از روش‌های نوین تأمین مالی و استفاده از بازار سرمایه به عنوان ابزاری برای هدایت منابع به سمت بخش‌های مولد اقتصاد است. به‌علاوه، تسهیل دسترسی به اطلاعات دقیق و شفاف در مورد پروژه‌ها و فرصت‌های سرمایه‌گذاری، می‌تواند به افزایش اعتماد و ترغیب سرمایه‌گذاران خرد برای ورود به این عرصه کمک کند.

توسعه مدل‌های تأمین مالی مبتنی بر شرکت‌های سهام‌عام پروژه با بهره‌مندی از سهام ممتاز سودی که کف سود بانکی را تضمین می‌کنند، یکی از راهکارهای مؤثر برای مواجهه با این چالش‌هاست.

این مدل‌ها نه تنها امنیت سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهند بلکه

جذابیت لازم را برای جلب مشارکت‌های مردمی فراهم می‌آورند به این ترتیب از منابع موجود در جامعه به نحو احسن استفاده شده و مسیری نوین در توسعه اقتصادی کشور ایجاد می‌شود. این رویکرد، با تمرکز بر دموکراتیزه کردن فرصت‌های سرمایه‌گذاری و ایجاد زمینه‌های برابر برای همه شهروندان، می‌تواند به سمت تحقق یک اقتصاد پویا و مردم‌سالار حرکت کند که در آن هر فردی قادر به مشارکت مؤثر و مستقیم در توسعه ملی خواهد بود.

مدل‌های مبتنی بر شرکت سهام عام پروژه؛ نه تنها محدودیت‌های سنتی تأمین مالی را کاهش می‌دهند بلکه با توانمندسازی سرمایه‌گذاران خرد، بستری برای پیشبرد جهش تولید و دستیابی به توسعه پایدار ایجاد می‌کنند.

مدل تأمین مالی شرکت سهام عام پروژه با بهره‌گیری از سهام ممتاز سودی که کف سود بانکی را برای سرمایه‌گذاران خرد تضمین می‌کند، اطمینان لازم برای جلب مشارکت‌های عمومی را فراهم

می‌آورد. سهام ممتاز سودی امکان پرداخت سود تضمین شده را براساس عملکرد پروژه‌ها به سرمایه‌گذاران می‌دهد و در عین حال، سرمایه‌گذاران را در موقعیت مدیریتی و تصمیم‌گیری در پروژه‌ها قرار می‌دهد. مزایای این مدل فراوان است؛ این مدل به افراد عادی اجازه می‌دهد تا با سرمایه‌های اندک در پروژه‌های بزرگ و سودآور سرمایه‌گذاری کنند؛ تضمین کف سود بانکی ریسک سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد و اطمینان بیشتری به سرمایه‌گذاران می‌بخشد؛ با توزیع سود بین سهامداران خرد، این مدل به کاهش شکاف طبقاتی و توزیع عادلانه‌تر ثروت کمک می‌کند و در نهایت افزایش دخالت مردمی در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی و توسعه ملی از نتایج این طرح خواهد بود. در راستای تحقق یک اقتصاد پویا و مولد، دولت نقش حیاتی در جلب مشارکت مردمی دارد به‌ویژه در مدل تأمین مالی شرکت سهام عام پروژه که به دنبال افزایش جذابیت سرمایه‌گذاری‌های عمرانی است. این مدل بر پایه جذب سرمایه‌های خرد مردمی استوار است و موفقیت آن بستگی زیادی به اقدامات و تدابیر دولت در تعریف و ترویج پروژه‌ها دارد.

اقتصادسنجی

سرویس اقتصادی ۰۶۰۸۸۵۲۳

«جوان» ابعاد الگوی جدید شرک‌ت‌های عمومی –خصوصی و سودآوری آن را در پروژه‌ها بررسی می‌کند

تضمین تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام با الگوهای نوآور جذب مشارکت مردم

شرکت سهام عام پروژه به عنوان یک راهکار مؤثر برای جذب دانش فنی بخش خصوصی و سرمایه خرد مردم مطرح است

مسعود میرجلیلی ابرنا

وی در رابطه با مزیت‌های مدل جدید تأمین مالی مبتنی بر مدل «سهام عام پروژه با تضمین کف سود» می‌افزاید: یکی از مزایای کلیدی این مدل، بهبود نظارت و کنترل کیفیت پروژه‌ها است. با داشتن سهم در بهره‌برداری، پیمانکاران مشوق‌های بیشتری برای اطمینان از کیفیت کارایی بالا در تمام مراحل پروژه دارند. همچنین، تضمین کف سود اطمینان خاطر ی به سرمایه‌گذاران می‌بخشد که سرمایه‌گذاری آنها عاید مطمئنی خواهد داشت. مدل «سهام عام پروژه با تضمین کف سود»

نویسنده‌ی یک دوران جدید در پیاده‌سازی پروژه‌های مشارکت عمومی – خصوصی است که می‌تواند به حل مشکلات موجود در مدل‌های قدیمی‌تر کمک کند و زمینه‌ساز سرمایه‌گذاری‌های پایدار و مؤثرتر در زمینه‌ی زیرساخت‌ها شود. با اجرای این مدل، انتظار می‌رود که نوآیندهای زیرساختی با کارایی بالاتر و رضایت بیشتری از سوی همه‌ی ذینفعان به اتمام برسند.

وی ادامه می‌دهد: در راستای تقویت ساختار و اطمینان از پیاده‌سازی موفق مدل «سهام عام پروژه با تضمین کف سود»، این مدل همچنین از مکانیزم‌های نوآورانه‌ی برخوردار است که امکان پذیرش مسئولیت‌های مدیریتی سرمایه‌گذاران با آورده‌های کمتر را فراهم می‌آورد و مسئولیت شخصی در قبال توسعه ملی می‌شود و به توانمندسازی اقتصادی افراد در سطوح مختلف جامعه منجر می‌گردد.

وی با اشاره به سهام ممتاز سودی که در اختیار مردم قرار می‌گیرد، می‌افزاید: در این مدل، سود حاصل از پروژه‌های بزرگ به طور مستقیم به سهامداران خرد بازمی‌گردد که این امر موجب توزیع منافع اقتصادی ناشی از توسعه ملی به طور گسترده‌تری در جامعه می‌شود. این رویکرد به کاهش شکاف طبقاتی و افزایش استانداردهای زندگی عمومی کمک می‌کند. با جذب سرمایه‌های خرد، پروژه‌های توسعه‌ای می‌توانند بر پایه مالی پایدارتر و وسیع‌تری بنا نهاده شوند. این امر به کاهش وابستگی به منابع مالی دولتی یا خارجی کمک کرده و موجب می‌شود که پروژه‌ها در برابر نوسانات اقتصادی مقاوم‌تر باشند. این مدل از تأمین مالی، فرصت‌های برابر برای سرمایه‌گذاری و در پروژه‌های کلان اقتصادی را به افراد عادی می‌دهد و امکان دخیل بودن در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی که بر زندگی آنها تأثیر می‌گذارد را فراهم می‌آورد. الگوی «شرکت سهام عام پروژه با تضمین کف سود» نه تنها یک روش نوآورانه برای تأمین مالی پروژه‌های توسعه‌ای است، بلکه به عنوان یک ابزار مؤثر برای تحقق عدالت اقتصادی و توسعه پایدار عمل می‌کند. با استفاده از این مدل، هم دولت و هم مردم می‌توانند در یک بازی برد-برد سه‌جانبه شریک شوند که نه تنها به توسعه اقتصادی کشور کمک می‌کند، بلکه به افزایش مشارکت و تقویت اعتماد عمومی نیز منجر می‌شود.

وی می‌افزاید: همچنین، امکان استفاده از اموال و دارایی‌های خود شرکت‌های سرمایه‌گذار نیز به عنوان بخشی از تضمین‌ها در نظر گرفته شده‌است. این تدبیر نه تنها ریسک سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد بلکه باعث می‌شود تا پیمانکاران با اطمینان بیشتری به تعهدات خود به سرمایه‌گذاران عمل کنند و در نتیجه، پایداری و کارآمدی پروژه‌ها را بهبود بخشد. این رویکردها در مجموع به تقویت اعتماد عمومی و سرمایه‌گذاری در پروژه‌های زیرساختی کمک شایانی می‌کنند و منجر به یک دوره جدیدی از شرک‌ت‌های عمومی – خصوصی می‌شوند که در آن تمام طرف‌های دخیل به طور مؤثرتری

اقتصادی هر پروژه صورت گیرد. دولت باید در ارتباطات خود با سرمایه‌گذاران بسیار شفاف باشد. توضیح دقیق مزایا، ریسک‌ها و فرصت‌های موجود در هر پروژه حرکت کند. این سیاست‌ها نه تنها به تقویت بنیه اقتصادی کشور کمک می‌کنند، بلکه موجب افزایش مشارکت و تعهد عمومی در بهبود و پیشبرد اقتصاد ملی خواهند شد.

این کارشناس اقتصاد مالی در رابطه با مزایای شرکت

سهام عام پروژه در جذب سرمایه‌های خرد مردمی گفت: می‌توان اذعان داشت مدل تأمین مالی مبتنی بر «سهام ممتاز» و «سهام عام پروژه با تضمین کف سود» یک راهبرد مؤثر در جذب سرمایه‌های خرد مردمی است که نه تنها در پیشبرد توسعه اقتصادی

■ **شرک‌ت‌های مردمی در پروژه‌های بزرگ**
سجاد ایعانی کارشناس حوزه سیاست‌گذاری با اشاره به اهمیت تحقق توسعه و برنامه‌ریزی بدون نیاز به بودجه دولتی به «جوان» می‌گوید: «شرکات عمومی – خصوصی (PPP) به عنوان یک راهکار مؤثر برای جذب سرمایه‌گذاری و دانش فنی بخش خصوصی بدون نیاز به بودجه دولت برای پیشبرد ابر پروژه‌های کشور مطرح شده است. با این حال، مدل‌های سنتی PPP با چالش‌هایی نظیر نقض در مناقصه، عدم مشارکت کافی پیمانکاران در مراحل بهره‌برداری و مشکلات تأمین

پیمانکار پروژه‌ای را می‌سازد، مالکیت آن را بر عهده می‌گیرد و به بهره‌برداری از آن ادامه می‌دهد، بدون اینکه به اهمیت تحقق توسعه و برنامه‌ریزی بدون نیاز به این کارشناس اقتصادی سیاسی معتقد است در کانادا، استفاده از مدل PPP از دهه ۱۹۹۰ آغاز شده و تا امروز گسترش یافته است. برنامه‌هایی مانند P3 Canada (که بعداً به Infrastructure Bank of Canada تغییر نام داد) تأسیس شدند تا به دولت‌های محلی و منطقه‌ای در تأمین مالی و اجرای پروژه‌های بزرگ زیرساختی کمک کنند. این برنامه‌ها نه تنها فرصت‌های سرمایه‌گذاری را برای بخش خصوصی فراهم کردند بلکه به دولت‌ها امکان دادند که با بهره‌گیری از تخصص بخش خصوصی، پروژه‌ها را با کیفیت بالاتر و هزینه کمتر به انجام برسانند.

وی می‌افزاید: یکی از موفق‌ترین نمونه‌های پروژه‌های تقسیم ریسک‌ها بین بخش‌های دولتی و خصوصی به است. به عنوان مثال، بیمارستان Brampton Civic (که بعداً به Infrastructure Bank of Canada تغییر نام داد) تأسیس شدند تا به دولت‌های محلی و منطقه‌ای در تأمین مالی و اجرای پروژه‌های بزرگ زیرساختی کمک کنند. این برنامه‌ها نه تنها فرصت‌های سرمایه‌گذاری را برای بخش خصوصی فراهم کردند بلکه به دولت‌ها امکان دادند که با بهره‌گیری از تخصص بخش خصوصی، پروژه‌ها را با کیفیت بالاتر و هزینه کمتر به انجام برسانند.

وی می‌افزاید: یکی از موفق‌ترین نمونه‌های پروژه‌های تقسیم ریسک‌ها بین بخش‌های دولتی و خصوصی به است. به عنوان مثال، بیمارستان Brampton Civic (که بعداً به Infrastructure Bank of Canada تغییر نام داد) تأسیس شدند تا به دولت‌های محلی و منطقه‌ای در تأمین مالی و اجرای پروژه‌های بزرگ زیرساختی کمک کنند. این برنامه‌ها نه تنها فرصت‌های سرمایه‌گذاری را برای بخش خصوصی فراهم کردند بلکه به دولت‌ها امکان دادند که با بهره‌گیری از تخصص بخش خصوصی، پروژه‌ها را با کیفیت بالاتر و هزینه کمتر به انجام برسانند.

وی می‌افزاید: یکی از موفق‌ترین نمونه‌های پروژه‌های تقسیم ریسک‌ها بین بخش‌های دولتی و خصوصی به است. به عنوان مثال، بیمارستان Brampton Civic (که بعداً به Infrastructure Bank of Canada تغییر نام داد) تأسیس شدند تا به دولت‌های محلی و منطقه‌ای در تأمین مالی و اجرای پروژه‌های بزرگ زیرساختی کمک کنند. این برنامه‌ها نه تنها فرصت‌های سرمایه‌گذاری را برای بخش خصوصی فراهم کردند بلکه به دولت‌ها امکان دادند که با بهره‌گیری از تخصص بخش خصوصی، پروژه‌ها را با کیفیت بالاتر و هزینه کمتر به انجام برسانند.

الگوی «شرکت سهام عام پروژه با تضمین کف سود» نه تنها یک روش نوآورانه برای تأمین مالی پروژه‌های توسعه‌ای است، بلکه به عنوان یک ابزار مؤثر برای تحقق عدالت اقتصادی و توسعه پایدار عمل می‌کند. با استفاده از این مدل، هم دولت و هم مردم می‌توانند در یک بازی برد-برد سه‌جانبه شریک شوند که نه تنها به توسعه اقتصادی کشور کمک می‌کند، بلکه به افزایش مشارکت و تقویت اعتماد عمومی نیز منجر می‌شود

الگوی «شرکت سهام عام پروژه با تضمین کف سود» نه تنها یک روش نوآورانه برای

تضمین اجرای موفقیت‌آمیز پروژه‌ها کمک کرده‌است، با

این حال، برخی از چالش‌ها نیز وجود دارند، مانند تأمین شفافیت در قراردادهای اطمینان از اینکه تمام طرف‌های دخیل منافع متعادلی دارند. برای پیاده‌سازی موفق این مدل‌ها، بهتر است که دولت‌ها، نظام‌های نظارتی دقیق و مکانیزم‌های ارزیابی مستمر را به کار ببرند.

به گفته این کارشناس می‌توان اذعان داشت در طریق اتخاذ رویکردهای نوآورانه در نوع اقتصادی کردن پروژه با ابزارهای متنوع مالیاتی، گرم‌گری، بودجه‌ای، مجوزها و حتی نوع قرار دادهای عمرانی، می‌توان به نتایج بهتری از مشارکت عمومی خصوصی برای بهره‌بردن از توان فنی متخصص بخش خصوصی و سرمایه‌گذاری خرد مردمی دست پیدا کرد که نه تنها کیفیت کارایی را بهبود می‌بخشد، بلکه رضایت و منافع متقابل دولت، سرمایه‌گذار و پیمانکار را نیز تضمین می‌کند. استفاده در فرآیند ساخت بلکه در بهره‌برداری طولانی‌مدت پروژه‌ها نیز سهمیم می‌شوند. علاوه بر این، این مدل از طریق نهادهای ضامن، تضمین می‌کند که سهامداران حداقل سود بانکی را دریافت دارند که این امر ریسک سرمایه‌گذاری را کاهش داده و جذابیت پروژه‌ها را برای سرمایه‌گذاران افزایش می‌دهد.

بودجه کشور با آنکه به‌عنوان محور اصلی تأمین

مالی پروژه‌های زیربنایی و کلان نیمه تمام در نظر گرفته شده است، اما به‌طور مداوم با کاهش‌های بزرگی مواجه شده و نیازهای فزاینده را برآورده نمی‌سازد. این محدودیت‌های مالی نه تنها پیشرفت پروژه‌ها را مختل کرده، بلکه به‌طور جدی بر کیفیت و سرعت تکمیل آنها نیز تأثیر منفی گذاشته است.

منابع مالی موجود به دلیل فشارهای اقتصادی و تغییرات در سیاست‌های کلان مالی کشور، دچار نوسانات شدید شده و در نتیجه، تأمین پایدار مالی برای این پروژه‌ها به چالش برانگیزترین بخش توسعه زیرساخت تبدیل شده است. در این بین، انتخاب روش‌ها و ابزارهای تأمین مالی که نه تنها کارآمد، بلکه پایدار و متناسب با نیازهای هر پروژه باشد به کلیدی‌ترین عنصر در موفقیت پروژه‌های عمرانی تبدیل شده است. استفاده از مدل‌های نوین و خلاقانه در قراردادهای عمرانی، می‌تواند راه‌حل‌های مؤثری را برای برون‌رفت از این وضعیت ارائه دهد.

شرکت سهام عام پروژه به عنوان یک راهکار مؤثر برای جذب دانش فنی بخش خصوصی و سرمایه خرد مردم مطرح است. با این حال، الگوهای سنتی PPP با چالش‌های نظارتی در اجرای پروژه، مشکلات بر سر تأمین مالی مردمی پروژه و عدم جذابیت پروژه تعریف شده مواجه هستند. به باور کارشناسان، الگوی پیشنه‌ای جدید مبتنی بر ارائه سهام ممتاز سودی به مردم در کنار استفاده از ابزارهای اقتصادی شده یا دولت برای افزایش جذابیت پروژه و اصلاح مدل قراردادی مشارکتی ذیل مدل تأمین مالی «سهام عام پروژه با تضمین کف سود» به سوی موفقیت مشترک در توسعه ابر پروژه‌های اقتصادی شده یا مشارکت سرمایه خرد مردمی حرکت خواهد کرد. ■■■

روش‌های سنتی قراردادهای عمرانی معمولاً بر اساس پرداخت آنی فاکتوری (EPC) متمرکز هستند. در این مدل‌ها، پیمانکاران معمولاً انگیزه کمی برای ارتقای کیفیت و کارایی دارند چون تنها به ارائه کارمزدی مشخص به پیمانکاران بسنده می‌شود و پاداش‌ها و جریمه‌ها بر اساس زمان‌بندی تحویل پروژه مشخص می‌شوند نه کیفیت پروژه و از همین رو نیز پیمانکار به دنبال برد سود بیشتر از ذیل فاکتورهای صوری خود هستند. در مقابل، مدل‌های نوین قراردادی مانند قراردادهای عملکرد محور، شرک‌ت‌های عمومی – خصوصی (PPP) و مشارکت‌های دارای سهام تعامیل دارند که روی بهبود کیفیت و کارایی پروژه تمرکز کنند. این مدل‌ها به پیمانکار اجازه می‌دهند که در سودآوری بلندمدت پروژه سهم بیشتری داشته‌اند که این خود باعث بهبود انگیزه برای دستیابی به نتایج بهتر می‌شود.

به گفته سیدعلی موسوی کارشناس اقتصادی سیاسی، مطالعات موردی از پروژه‌های بزرگ عمرانی در کشورهای مانند کانادا نشان دهنده موفقیت‌های قابل توجه در کاهش تأخیرات و افزایش کیفیت با به کارگیری مدل‌های قراردادی نوین است. این مطالعات بر اهمیت انطباق قراردادهای با نیازهای خاص هر پروژه و انعطاف‌پذیری در مدیریت پروژه تأکید دارند. مدل «شرکت عمومی – خصوصی» (Public-Private Partnership یا PPP) یک چارچوب تعاملی بین بخش‌های دولتی و خصوصی است که به دنبال تقسیم منابع، مهارت‌ها، و ریسک‌ها بین شرک‌ات دولتی و خصوصی است به نوعی که هر دو طرف از منافع مالی و بهبود کیفیت خدمات برخوردار شوند.

■ **انواع مختلف PPP وجود دارد که می‌توان به شرح زیر دسته‌بندی کرد:**

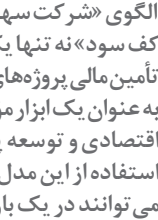
● **BOT (Build-Operate-Transfer):** در این مدل، یک بخش خصوصی مسئولیت طراحی، ساخت، تأمین مالی، و بهره‌برداری از یک پروژه را برای دوره‌ای مشخص بر عهده می‌گیرد. پس از پایان دوره مشخص، شد، کنترل پروژه به بخش دولتی بازمی‌گردد.
● **DBFO (Design-Build-Finance-Operate):** در DBFO، پیمانکار نه تنها پروژه را طراحی کرده و می‌سازد، بلکه برای مدتی تعیین شده آن را تأمین مالی و مدیریت می‌کند.

● **LDO (Lease-Develop-Operate):** بخش خصوصی یک تأسیسات موجود را اجاره می‌کند، آن را توسعه داده و سپس بهره‌برداری می‌نماید.

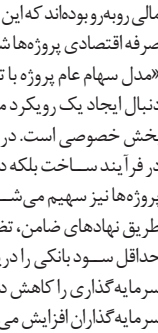
● **BOO (Build-Own-Operate):** در این مدل،

سجاد ایعانی کارشناس حوزه سیاست‌گذاری

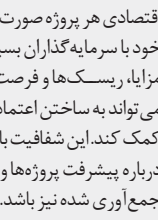

الگوی «شرکت سهام عام پروژه با تضمین کف سود» نه تنها یک روش نوآورانه برای

الگوی «شرکت سهام عام پروژه با تضمین کف سود» نه تنها یک روش نوآورانه برای

تضمین اجرای موفقیت‌آمیز پروژه‌ها کمک کرده‌است، با

این کارشناس اقتصاد مالی در رابطه با مزایای شرکت سهام عام پروژه در جذب سرمایه‌های خرد مردمی گفت: می‌توان اذعان داشت مدل تأمین مالی مبتنی بر «سهام ممتاز» و «سهام عام پروژه با تضمین کف سود» یک راهبرد مؤثر در جذب سرمایه‌های خرد مردمی است که نه تنها در پیشبرد توسعه اقتصادی